

τέρψομαι, fut. moy. ou (poét.) *shj.* aο. 1 moy. de τέρπω.
τέσσαρα, v. τέσσαρες.
τεσσαρά-δοιος, ος, ον, du prix de quatre boeufs [τέσσαρες, βοῦς].
τεσσαρακαίδεκα, c. τεσσαρεςκαίδεκα.
τεσσαρακαίδεκα-έτις, ιδος, adj. f. c. τεσσαρεςκαίδεκέτης.
τεσσαράκοντα, att. **τετταράκοντα** (οί, αί, τὰ) *indécl.* quarante [τέσσαρες, -κοντα].
τεσσαρακοντ-όργυιος, ion. **τεσσαρακοντ-όργυιος**, ος, ον, de quarante brasses [τ. όργυζιά].
τεσσαρακοντῆτης, ου (ό, ή) de quarante ans [τ. έτος].
τεσσαρακοστός, att. **τετταρακοστός**, ή, όν, quarantième; *χι* τεσσαρακοσταί, *Thc. litt.* les quarantièmes, monnaie de Chios [τεσσαράκοντα].
τέσσαρες, att. **τετταρες**, ες, α, *gén.* άρων, *dat.* αρσι, *acc.* αρας, ας, α, quatre [p. *τέτταρες, *lat.* quatuor, *sscr.* katvāras].
τεσσαρεσ-καί-δεκα (οί, αί, τὰ) *indécl.* quatorze.
τεσσαρεςκαίδεκα-έτης, ου (ό, ή) âgé de quatorze ans [τ. έτος].
τεσσαρεςκαίδεκατος, η, ον, quatorzième [τεσσαρεςκαίδεκα].
τεσσαρεςκαίδεκα-έτης, ου (ό) c. τεσσαρεςκαίδεκαέτης.
τεσσαράκοντα, ion. c. τεσσαράκοντα.
τεσσαρακοντ-όργυιος, v. τεσσαρακοντόργυιος.
τέσσαρες, **τεσσαρες-καί-δεκα**, **τεσσαρεςκαίδεκατος**, v. τέσσαρες, τεσσαρεςκαίδεκα, τεσσαρεςκαίδεκατος.
τέταγμα, pf. pass. de τάσσω.
τέταγμένως, adv. en ordre, régulièrement [τέταγμα].
τέταγών, όντος, part. aο. 2 έργ. d'un th. ταγ-, prendre, saisir [*cf. lat.* tango, tetigi, tactus].
τέτακα, pf. de τείνω.
τέταλμαι, pf. pass. de τέλλω.
τέταμαι, pf. pass. de τείνω.
τέτανος, ου (ό) tension ou rigidité d'un membre [τείνω].
τέταπτο, 3 pl. έργ. pl. q. pf. pass. de τείνω.
τεταραγμένως, adv. en désordre [ταρίσσω].
τεταρπόμεν, aο. 2 moy. έργ. de τέρπω.
τεταρταίζω, avoir la fièvre quartie [τεταρταίος].
τεταρταίος, α, ον, qui se produit le quatrième jour [τέταρτος].
τεταρτη-μόριος, ος, ον, qui vaut. pèse ou représente un quart; *subst.* τὸ τεταρτημόριον : 1 le quart || 2 *particul.* le quart d'une obole; à Rome, le quadrans [τέταρτος, μόριον].
τέταρτος, η, ον, quatrième; *subst.* : 1 τὸ τέταρτον (s. e. μέρος) le quart; *adv.* τὸ τέταρτον, pour la quatrième fois || 2 ή τεταρτη (s. 2. μέρος ou μοῖρα) *Hdt.* quart ou quarte, mesure pour les liquides; (s. e. ημέρα) *Xén.* le quatrième jour [τέσσαρες, *cf. lat.* quartus].
τετάσθην (3 *duel* έργ.), **τέτατο** (3 *sg.* έργ.) pl. q. pf. pass. de τείνω.
τέταφα (pf.), **τετάφεται** (3 pl. pf. pass. ion.) de θίπτω.

τετάλεσμαι, pf. pass. de τελέω.
τετεύξομαι, fut. ant. de τεύχω.
τέτευχα, pf. έργ. et ion. de τεύχω ου de τυγχαῖω.
τετεύχεται (3 pl. pf.), **τετεύχато** (3 pl. pl. q. pf.) έργ. et ion. de τεύχω.
τέτηκα, v. τίχω.
***τετίγη**, pf. act. au sens du prés. être triste, inquiet, *seul.* au part. masc. τετιγώς, ότος: τετιγότε θυμῷ, *ll.* d'un cœur triste; et au pf. pass. *τετίγημαι, *m. sign.*, *seul.* aux formes suiv. : 2 *duel ind.* τετίγησθον, *ll.* et part. τετιγημένος, η, ον, *ll.*
τέτλαθι (2 *sg. impér. pf.*), **τετλαιη** (3 *sg. opt. pf.*), **τετλάμεν** ou **τετλήμεναι** (*inf. pf. έργ.*), **τετλάτω** (3 *sg. impér. pf.*), **τέτληκα** (pf.), **τετλήως**, *gén.* -ότος, *fém.* **τετληῖα** (part. pf.) de τλάω.
τέτμηκα, **τέτμημαι**, pf. act. et pass. de τέμνω.
***τέτμω** (*seul.* aο. 2 έτεμνον ου τέτμον, *shj.* τέτμω, ης, η, etc.) atteindre : *fig.* όν γῆρας έτεμμεν, *On.* celui que la vieillesse a atteint.
τέτοκα, pf. de τίκτω.
τέτορες, *dur.* c. τέσσαρες.
τετρά-γναθος, ος, ον, à quatre mâchoires; *subst.* τὸ τετράγναθον, sorte d'araignée venimeuse [τ. γνάθος].
τετρά-γυος, ος, ον, de quatre arpents; τὸ τετράγυον, *On.* quatre arpents, mesure d'une journée de labour [τ. γηης].
τετραγωνέ-ω, former un carré avec, être en conjonction quadrangulaire avec, *l.* d'astrol. [τετραγώνος].
τετραγωνισμός, οὔ (ό) quadrature [τετραγώνος].
τετραγωνο-πρόσωπος, ος, ον, qui a la face carrée [τ. πρόσωπον].
τετρά-γωνος, ος, ον : I quadrangulaire, carré; τ. τάξις, *Thc. ou* τὸ τ. *Xén.* troupe formée en carré (*cf. lat.* agmen quadratum); *particul.* 1 t. d'arithm. τ. αριθμός, nombre carré, c. à d. multiplié par lui-même || 2 t. de géom. τὸ τετραγώνον, *PLAT.* le carré || II p. suite, bien assis, solide, ferme, fort [τ. γωνία].
τετραδραχία, ας (ί) c. τετραρχία [τετράς, αρχή].
τετρά-δραχος, ος, ον, de quatre drachmes; τὸ τετράδραχμον, tétradrachme, monnaie d'argent de quatre drachmes [τ. δραχμη].
τετρα-έτης, ης, ες ou τετρα-ετής, ής, ές : 1 âgé de quatre ans || 2 d'une durée de quatre ans [τετρα-, έτος].
τετραετία, ας (ή) durée de quatre ans [τετραέτης].
τετρα-θέλυμος, ος, ον, à quatre fondements, en parl. d'un bouclier, c. à d. revêtu de quatre peaux [τ. θέλυμον].
τετραίνω (*seul.* aο. έτέτρηνα, *postér.* έτέτρανα; *pass.* aο. έτετρανήην, pf. τέτρημαι) percer [*cf.* τετράω].
τετρα-καί-δεκα-έτις, ιδος, adj. f. de quatorze ans.
τετρά-κωρος, ως, ον, *gén.* ωτος, à quatre cornes [τ. κέρας].
τετράκις, adv. quatre fois [τ. -ακίς].
τετρακισ-μύριοι, αι, α, quarante mille.